

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 642/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, Komenského 3, Veľký Krtíš, proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 28D/45/2024 z 28. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením okresného súdu v dedičskej veci po poručiťovi – otcovi sťažovateľky. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 1 000 eur.

2. Súdom poverený notár v dedičskej veci po poručiťovi [REDAKOVANÉ] – otcovi sťažovateľky, rozhodol uznesením č. k. 28D/45/2024-57, Dnot 50/2024 z 15. augusta 2024 tak, že majetok podľa zákonných podielov získavajú deti poručiťa, každý po jednej tretine (sťažovateľka a jej dvaja bratia, pozn.). Notár v odôvodnení uznesenia uviedol, že na pojednávaní 13. augusta 2024 dedičia vyhlásili, že započítanie na dedičský podiel neprichádza do úvahy. Ďalej uviedol, že i keď nehnuteľnosti poručiťa boli predmetom darovacej zmluvy zo 17. júna 2022 medzi poručiťom a sťažovateľkou, návrh na vklad do katastra bol podaný až 15. marca 2024, teda viac ako dva mesiace po smrti poručiťa. Keďže v čase smrti bol vlastníkom nehnuteľností poručiť, plomba v katastri vyznačená nebola, patria tieto nehnuteľnosti do dedičstva.

3. Proti uzneseniu notára podala sťažovateľka odvolanie, v ktorom namietala predovšetkým to, že notár nerešpektoval vôľu poručiťa vyjadrenú v darovacej zmluve a nehnuteľnosti rozdelil podľa § 203 ods. 1 písm. e) Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Sťažovateľka

argumentovala tým, že právny úkon urobený vo forme darovacej zmluvy so všetkými náležitosťami má svoje materiálne účinky, ktoré prechádzajú na dedičov darcu.

4. Okresný súd napadnutým uznesením uznesenie notára potvrdil podľa § 387 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pretože po preskúmaní rozhodnutia notára nezistil naplnenie odvolacích dôvodov.

5. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka len popisuje skutkový stav veci a poukazuje na nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia. Tvrdí, že napadnuté uznesenie okresného súdu je neúplné, nedostatočné a málo presvedčivé. Podľa nej v napadnutom uznesení absentuje uvedenie dôvodu, prečo súd považoval podané odvolanie za nedôvodné. V sťažnosti však úplne absentujú dôvody, pre ktoré považuje napadnuté uznesenie za vecne nesprávne.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Pri posudzovaní otázky, či mohlo byť napadnutým uznesením okresného súdu porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda otázky, či označené rozhodnutie nie je zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, je potrebné zohľadniť nielen odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, ale aj uznesenie notára, s ktorým sa okresný súd v plnej miere stotožnil. V tejto súvislosti ústavný súd analogicky poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia prvostupňových rozhodnutí a rozhodnutí odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového, ako aj odvolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09, II. ÚS 809/2016).

7. Napadnuté uznesenie okresného súdu iste možno charakterizovať ako úsporné, ale s ohľadom na závery vyplývajúce z predchádzajúceho bodu a na to, že ide o potvrdzujúce rozhodnutie podľa § 387 CSP, nemožno ho hodnotiť ako také, ktoré by odporovalo zmyslu a účelu zákonných ustanovení (CMP a CSP). Okresný súd sa v plnej miere stotožnil s rozhodnutím notára, ktorý celkom jasne uviedol, že podstatným z hľadiska dedičského konania bolo, že v čase smrti bol ako vlastníik v katastri nehnuteľností evidovaný poručiteľ. Z týchto dôvodov považuje ústavný súd napadnuté uznesenie za dostatočne odôvodnené, a teda súladné s označenými referenčnými normami.

8. Navyše, tieto závery dedičského súdu nepovažuje ústavný súd za zjavne nesprávne alebo mylné ani z vecného hľadiska. Vlastnícke právo sa pri zmluvnom prevode nadobúda vkladom tohto práva do katastra nehnuteľností (§ 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Účinky prevodu vlastníckeho práva nastávajú okamihom povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností príslušným katastrálnym úradom. Predmetom dedičstva je všetko, čo bolo ku dňu smrti vo vlastníctve poručiteľa. V okolnostiach posudzovaného prípadu, teda toho, čo malo byť predmetom dedenia, je podstatnou okolnosťou, že návrh na vklad vlastníckeho práva bol do katastra podaný až po smrti poručiteľa. Inými slovami, v čase smrti poručiteľa nebol dôvod pochybovať o jeho vlastníctve, ani o tom, ktoré veci či práva patria do dedičstva práve preto, že v okamihu smrti poručiteľa nebolo ani len začaté katastrálne konanie.

9. Vo veci sťažovateľky ústavný súd zistil, že Okresný úrad Veľký Krtíš, katastrálny odbor rozhodnutím z 25. júla 2025 vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom bude rozhodovať v správnom konaní Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Preto otázka, či a v akom rozsahu sú dediči viazaní prejavom vôle poručiteľa ako účastníka darovacej zmluvy (prevodcu) a či títo vstupujú do jeho práv a záväzkov z nej vyplývajúcich (a teda v konečnom dôsledku otázka, či darovacia zmluva je z tohto pohľadu vkladu schopnou listinou – za splnenia aj ostatných zákonných podmienok), sa bude posudzovať v tomto správnom konaní, prípadne v následnom správnom súdnom konaní.

10. Ústavný súd okrem uvedeného poukazuje aj na odôvodnenie ústavnej sťažnosti, v ktorom sťažovateľka, zastúpená právnou zástupkyňou, bez bližšieho konkretizovania označila napadnuté uznesenie za nedostatočne odôvodnené. Opis jednotlivých rozhodnutí a vlastných podaní, doplnený o osamotené tvrdenie o porušení základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé konanie, je len málo spôsobilé privodiť účinnú ochranu označených práv prostredníctvom ústavnoprávneho prieskumu.

11. Z hľadiska ústavnou sťažnosťou vymedzeného predmetu prieskumu a viazanosti obsahom ústavnej sťažnosti ústavný súd uzatvára, že napadnuté uznesenie okresného súdu nie je možné kvalifikovať ako nezlučiteľné so základnými právami sťažovateľky zaručenými v čl. 46 ods. 1 ústavy či právom zaručeným v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu